

Krzysztof Filip Czeszyk

SZKOŁA TAŃCA „GRACJA”

W krajobrazie kulturalnym Zielonej Góry taniec zajmuje szczególne miejsce. Od lat działa na terenie miasta wiele amatorskich grup i zespołów zajmujących się tą dziedziną sztuki. Upowszechniają one różne formy tańca: ludowy, towarzyski, modern, rock and roll sportowy i inne.

Znaną i cenioną placówką oświatowo-kulturalną jest prywatna Szkoła Tańca „Gracja” Alicji Górskiej. To instytucja profesjonalnie zorganizowana, sprawnie zarządzana, a zatem znakomicie funkcjonująca, odgrywająca ważną rolę w popularyzacji tańca. Z jej usług korzysta szeroka grupa uczestników. Jest miejscem, w którym pod okiem dobrych specjalistów można pogłębiać swoje hobby, rozwijać umiejętności, realizować ambicje.

Narastający pęd do gromadzenia dóbr materialnych oraz bierna bezkrytyczna konsumpcja popkultury płynącej z mediów jest zaprzeczeniem samorealizacji jednostki w różnych dziedzinach życia. Szczególnie dzieci i młodzież, których zainteresowania dopiero się krystalizują, narażone są na oddziaływanie telewizji, filmów wideo, gier komputerowych. Rzeczywistość wirtualna staje się dla nich substytutem prawdziwego życia, przeżywania emocji, realizacji własnych marzeń i pragnień. Dlatego bezcenne i godne uwagi jest stwarzanie możliwości aktywnego spędzania czasu, rozwijania zainteresowań, zaspokajania potrzeb wyższych człowieka. Szkoła Tańca „Gracja” daje takie możliwości.

Rozpoczęła ona działalność 14 stycznia 1986 roku na podstawie decyzji dotyczącej jej prowadzenia wydanej przez Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Zielonej Górze. Początkowo nie miała stałej siedziby, a podstawą jej działalności było prowadzenie kursów tańca towarzyskiego w wersji użytkowej. Zajęcia odbywały się w kilku ośrodkach kultury miasta i województwa. Nazwa „Gracja” pojawiła się po raz pierwszy w roku 1991.

Otwarcie obecnej siedziby Szkoły Tańca „Gracja” przy ulicy Wyspiańskiego 11 w Zielonej Górze nastąpiło 19 września 1992 r. Jest to budynek o powierzchni 500 m². Znajdują się w nim dwie sale taneczne — tzw. Sala Standardowa, przeznaczona do nauki tańców w tym stylu, kursów tańca oraz do pracy formacji tanecznych, i Sala Łacińska, gdzie prowadzone są zajęcia umuzykalniające i taneczne dla dzieci najmłodszych, lekcje indywidualne, różne formy ruchowe dla pań. Szkoła ma urządzenia sanitarne, niezbędne pracownie, pokoje dla nauczycieli i miejsce dla rodziców towarzyszących biorącym udział w zajęciach dzieciom.

Szkoła Tańca „Gracja” jest prywatną placówką oświaty pozaszkolnej. Sezon taneczny to rok szkolny, który rozpoczyna się 1 września, a kończy w

czerwcu, z uwzględnieniem ferii zimowych i wiosennych. Działalność dydaktyczno-wychowawcza prowadzona jest zgodnie z zasadami pedagogiki, przepisami prawa oraz ideami zawartymi w Konwencji Praw Dziecka. Szkoła jest członkiem Polskiego Towarzystwa Tanecznego, realizuje zasady jego działalności określone statutem i przepisami wewnętrznymi. Organami szkoły są Dyrektor i Rada Pedagogiczna, a jej działalność organizacyjnie wspiera powołane przez rodziców w marcu 1997 r. Stowarzyszenie Taneczne Gracja.

Celem szkoły jest podnoszenie poziomu kultury życia codziennego poprzez upowszechnianie tańca towarzyskiego i innych form tanecznych, a dzięki tym formom oddziaływanie w zakresie wychowania estetycznego i społecznego. To również stymulowanie aktywności kulturalnej i artystycznej, zwłaszcza dzieci i młodzieży; rozwijanie ich uzdolnień i pogłębianie zamiłowań związanych ze sztuką taneczną, zapewnienie uczniom możliwości pełnego rozwoju fizycznego i intelektualnego.

Szkoła prowadzi stałe i doraźne formy nauczania. Formy stałe to:

- dziecięca szkółka tańca towarzyskiego (z podziałem na grupy wiekowe),
- różne formy tańca nowoczesnego (z podziałem na grupy wiekowe i przeznaczone głównie dla dziewcząt),
- Klub Sportowego Tańca Towarzyskiego,
- Klub „Old-Junior's” - tj. Klub Miłośników Tańca dla dorosłych,
- różne formy ruchowe dla pań.

Formy doraźne to:

- kursy tańca towarzyskiego oraz różnych form tańca nowoczesnego dla dzieci, młodzieży i dorosłych,
- kursy tańca dla małżeństw,
- kursy tańca zlecone (np. dla szkół, zakładów pracy),
- lekcje indywidualne,
- konsultacje dla par turniejowych,
- imprezy okolicznościowe dla dzieci i rodziców,
- turnieje i pokazy tańca,
- doradztwo i pośrednictwo w zakresie projektowania, zakupu i wykonania kostiumów i obuwia tanecznego.

W Szkole Tańca „Gracja” ogromny nacisk położono na zapewnienie wykwalifikowanej kadry pedagogów. Dzięki wielu zabiegom i ogromnej determinacji Dyrektorowi udało się stworzyć stabilny zespół nauczycieli tańca, który jest gwarancją wysokiego poziomu nauczania. Pod tym względem placówka bez wątpienia stanowi wyjątek w skali kraju. Grono pedagogiczne tworzą:

- Alicja Górka, dyplomowany nauczyciel tańca, instruktor kategorii S* ; ukończyła kurs kwalifikacyjny II stopnia w dziedzinie tańca ludowego, kurs kwalifikacyjny II stopnia w zakresie tańca towarzyskiego oraz 3-letnie studium

* „S” - specjalna - najwyższa kategoria instruktorska. Sędzia skutiner - osoba opracowująca noty sędziów oceniających tancerzy.

taneczne — kurs kwalifikacyjny III stopnia w tańcu towarzyskim. Jest absolwentką Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze. 1 września 1989 r. została nauczycielem mianowanym. Jest współtwórcą pierwszego opracowania (*Zasady organizacji — repertuar taneczny dziecięcych i młodzieżowych par tanecznych*) zawierającego do dziś obowiązujący zbiór przepisów i zakres repertuaru dla wszystkich grup wiekowych i kategorii dziecięcego ruchu tanecznego. Otrzymała Medal Komisji Edukacji Narodowej Za Zasługi dla Oświaty i Wychowania. Posiada uprawnienia sędziowskie;

- Wojciech Olszak, dyplomowany nauczyciel Królewskiego Towarzystwa Nauczycieli Tańca Wielkiej Brytanii (United Kingdom Alliance). Do 1985 roku czynnie uprawiał taniec turniejowy. Ukończył Studium Oświaty i Kultury Dorosłych ze specjalnością tańców w Koszalinie. Jest sędzią tańca towarzyskiego i utytułowanym trenerem;

- K. Filip Czeszyk, dyplomowany tancerz; ukończył Państwową Szkołę Baletową w Poznaniu, absolwent Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze na kierunku wychowanie muzyczne. Jest asystentem w Instytucie Pedagogiki Społecznej WSP TK w Zielonej Górze. Specjalista w zakresie modern, funky-jazz, sędzia freestyle;

- Dominika Górka-Jabłońska, była tancerka klasy S, dyplomowany nauczyciel Królewskiego Towarzystwa Nauczycieli Tańca Wielkiej Brytanii (Imperial Society of Teachers of Dancing) konsultant z zakresu tańców latynoamerykańskich, obecnie studentka Wydziału Podstawowych Problemów Techniki (kierunek marketing i zarządzanie) Politechniki Zielonogórskiej. Posiada uprawnienia sędziego skrutinera*;

- Elżbieta Terajewicz, absolwentka Zielonogórskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej na kierunku nauczanie początkowe i wychowanie przedszkolne. Ukończyła Studium Oświaty i Kultury Dorosłych. Specjalistka w zakresie umuzykalnienia oraz zajęć gimnastyczno-ruchowych dla najmłodszych;

- Iwona Golczak, czynna tancerka klasy S; studentka Politechniki Zielonogórskiej na wydziale Podstawowych Problemów Techniki (kierunek marketing i zarządzanie), w Szkole zatrudniona na etacie asystenta.

Wszyscy nauczyciele nieprzerwanie podnoszą swoje kwalifikacje zawodowe. Odbywa się to przede wszystkim poprzez udział w szkoleniach krajowych organizowanych przez Polskie Towarzystwo Taneczne, Polski Teatr Tańca — Balet Poznański, szkoły tańca i inne placówki powołane do tego typu działalności. To również udział w szkoleniach zagranicznych przy okazji odbywających się europejskich czy światowych wydarzeń artystycznych (np. Światowy Kongres Nauczycieli Tańca w Blackpool w Anglii). Szkoła Tańca „Gracja” samodzielnie prowadzi również cykliczne szkolenia dla par turniejowych i nauczycieli tańca z najlepszymi polskimi i zagranicznymi wykładowcami.

Uczniowie Szkoły to przede wszystkim dzieci i młodzież w wieku od czterech do dwudziestu lat, w znacznie mniejszym stopniu osoby dorosłe

powyżej dwudziestego roku życia (często rodzice uczęszczających do szkoły dzieci). Jak wynika z badań prowadzonych przez Beatę Teśluk, wówczas studentkę, dziś absolwentkę pedagogiki kulturalno-oświatowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze (praca magisterska pt. *Aspiracje artystyczne i życiowe członków Klubu Tańca Towarzyskiego „Jacek” przy Szkole Tańca „Gracja” w Zielonej Górze*), zdecydowana większość uczniów to dzieci i młodzież uczące się w szkołach podstawowych bądź młodsze (60%), pozostali to uczniowie szkół średnich (25%), studenci (7,5%) i osoby pracujące (około 7,5%)

Nauka tańca cieszy się większym zainteresowaniem dziewcząt niż chłopców — jest to szczególnie widoczne w grupach najmłodszych oraz grupach zajmujących się współczesnymi formami tańca, np. disco, funki-jazz, w których 100% ogółu uczestniczących stanowią dziewczęta. Jest to związane ze stereotypowym pojmowaniem tańca jako zajęcia przypisywanego raczej płci żeńskiej. W grupach tańca towarzyskiego zachowana jest zgodnie ze specyfiką tej formy równowaga.

Jak wynika z dokumentacji, prawie 80% osób uczęszczających do Szkoły Tańca pochodzi z rodzin inteligenckich, około 20% to osoby pochodzenia robotniczego. Ogólnie rodzice dzieci będących uczniami szkoły to pracownicy tzw. sfery budżetowej, a także osoby prowadzące własną działalność gospodarczą. Jedno z nich (najczęściej matka) jest nauczycielem lub pracownikiem administracji państwowej, drugie właścicielem ewentualnie współwłaścicielem firmy prywatnej. Równie liczną grupę stanowią rodziny, w których oboje rodzice zajmują się prywatną działalnością — prowadzą firmy rodzinne bądź pełnią kierownicze funkcje w przedsiębiorstwach. Są to w większości rodziny mentalnie i materialnie przygotowane do inwestowania we własne dzieci, dążące do zapewnienia im „wszechstronnego wykształcenia, które może sprawić, że zajmą one w przyszłości wyższe pozycje społeczne”, rodziny „dzieci »wysokiej jakości« jak nazywa się je w mikroekonomicznej teorii rodziny — a więc dzieci dobrze odżywionych, wykształconych, wysportowanych, znających języki obce” (A. G. Poleszczuk 1994).

Motywacja uczestnictwa w zajęciach Szkoły Tańca „Gracja” jest zróżnicowana i związana bezpośrednio z wiekiem osób zainteresowanych. Prawie zawsze wiąże się ze szczególnym zainteresowaniem tą dziedziną sztuki. Przejawia się ono w różny sposób, najczęściej poprzez oglądanie programów telewizyjnych związanych z tańcem, biernie uczestnictwo w turniejach tanecznych, rekreację ruchową w dyskotekach. Chęć podniesienia umiejętności tanecznych często skłania młodzież do udziału w kursach tańca organizowanych przez szkołę, co w konsekwencji prowadzi do głębszego i trwającego dłużej zainteresowania uprawianiem tańca. Wielu uczniów szkoły pojawia się w niej po raz pierwszy za namową rówieśników, wcześniej już będących jej uczestnikami. Jak wynika z obserwacji, jest to jeden z najlepszych sposobów reklamy działalności szkoły, kiedy dzieci i młodzież

zachęcają się wzajemnie do udziału w zajęciach tanecznych. Tym cenniejszy jest to sposób, że postępują one zupełnie bezinteresownie, motywowane jedynie własną satysfakcją i radością czerpaną z uprawiania tańca w tym właśnie miejscu i z tymi nauczycielami. Również rodzice zachęcają swoje dzieci do udziału w zajęciach tanecznych. Troszczą się o ich zdrowie, sprawność fizyczną, prawidłową postawę, zapewnienie ładnej sylwetki i odpowiedniego sposobu poruszania się. Często wiąże się to z chęcią kontynuacji tradycji rodzinnych związanych z uczestnictwem w zespołach folklorystycznych czy innych formach działalności tanecznej. Bardzo istotnym czynnikiem motywującym rodziców do posyłania dzieci na zajęcia taneczne jest chęć zorganizowania im czasu wolnego poza obowiązkowymi zajęciami szkolnymi. Powoduje nimi obawa o bezpieczeństwo dzieci w obliczu narastających zagrożeń cywilizacyjnych — narkomanii, alkoholizmu, przestępczości (dzieci zajęte to dzieci bardziej bezpieczne).

Niewielka grupa uczniów szkoły miała wcześniej kontakt ze zorganizowanymi formami nauki tańca. Generalnie są to dzieci i młodzież tu zaczynające edukację taneczną. Niewątpliwie znaczenie ma w tej mierze prestiż Szkoły Tańca „Gracja” związany z jej osiągnięciami, dobra baza lokalowa i wysoki poziom organizacyjny. Czas nauki jest różny. Aktywność taneczna trwa najczęściej około pięciu lat, dotyczy to 80% uczniów, 15% pozostaje dłużej. Niewątpliwie największe znaczenie dla kontynuacji lub rezygnacji z nauki tańca ma nastawienie panujące w domu rodzinnym uczestników. Zakończenie edukacji tanecznej spowodowane jest niejednokrotnie brakiem dostatecznego zainteresowania zajęciem dziecka ze strony rodziców. Niewielkie zaangażowanie może powodować zniechęcenie do pogłębiania hobby dzieci.

W trakcie trwania nauki tańca mogą pojawić się znaczne rozbieżności w aspiracjach dzieci i rodziców, których priorytet w momencie podejmowania decyzji o jej rozpoczęciu stanowią przede wszystkim korzyści zdrowotne czy podstawowe umiejętności praktyczne płynące z uprawiania tańca. U dzieci po upływie kilku lat nauki pojawiają się ambicje związane z osiągnięciem sukcesów tanecznych. Jak wynika z badań prowadzonych w Klubie Sportowego Tańca Towarzyskiego, 100% jego uczestników pragnie zdobyć międzynarodową klasę taneczną — S, 90% myśli o zdobyciu tytułu Mistrza Polski, 80% tytułu Mistrza Europy i Świata. Pojawiają się więc znaczne potrzeby finansowe związane z zakupem strojów, cyklicznych wyjazdów na turnieje i dodatkowe szkolenia taneczne. Może to spowodować znaczny dysonans między oczekiwaniami dzieci a możliwościami rodziców.

Inną przyczyną zaprzestania nauki tańca może być nieakceptowanie przez rodziców wyników osiągniętych przez dziecko. Zbyt wygórowane wymagania i oczekiwania sukcesu mogą prowadzić do dużego dyskomfortu psychicznego dziecka, a w konsekwencji do zniechęcenia. Zdarza się, że niezadowolenie z osiągniętych wyników prowadzi do decyzji o zmianie klubu tanecznego.

Rodzice doszukują się przyczyn takiego stanu rzeczy poza własnymi dziećmi, oczekują, że nowe miejsce nauki i zmiana nauczyciela przyniosą radykalną poprawę umiejętności. Najczęściej tak się nie dzieje, gdyż umiejętności taneczne — jak każde inne — zdeterminowane są szczególnymi predyspozycjami, uzdolnieniami ruchowymi, które „są osobniczą zdolnością psychofizyczną do szybkiego, dokładnego i trwałego opanowywania nowych nieznanych ruchów o złożonej strukturze kinematycznej” (J. Reguła 1986).

Należy jedynie ubolewać, że dysproporcja między aspiracjami a możliwościami uczniów może prowadzić do całkowitej rezygnacji z uprawiania tańca. Zdarza się również, że motywy rozpoczęcia nauki tańca nie są wystarczająco silne (np. związane tylko z namowami rówieśników) i kiedy jedna z osób przerywa naukę, pociąga za sobą inne. Zajęcia taneczne oprócz wielu przyjemności wymagają systematycznej, często ciężkiej, fizycznej pracy. Jeśli nie przynosi ona efektów, a zainteresowanie tańcem nie jest wystarczająco ugruntowane, powoduje zniechęcenie. Jest jednak wiele osób, które mimo braku spektakularnych sukcesów nie przerywają nauki tańca, sprawia im ona dużo satysfakcji. Mają poczucie pełnej akceptacji domu rodzinnego i grupy, w której pracują, potrafią realizować się przy okazji organizacji turniejów tańca czy innych działań szkoły.

Problem rezygnacji z uczestnictwa w zajęciach tanecznych jest złożony. Przyczyny takich decyzji nie są jednoznaczne i dotyczą raczej niewielu osób.

Liczba uczniów szkoły stale wzrasta i jest to tendencja utrzymująca się od lat. Obecnie funkcjonuje w niej siedemnaście różnych grup skupiających ponad czterysta osób — mieszkańców Zielonej Góry i województwa. Jest to najlepszy obraz zasięgu oddziaływania placówki i jej sprawności organizacyjnej, potwierdzenie prawidłowości założeń merytorycznych.

Jednoznaczne wyszczególnienie konkretnych osiągnięć szkoły jest trudne. Dyrekcja i nauczyciele za najważniejsze jej osiągnięcie uznają fakt uczestnictwa grupy ludzi w bardzo różnym wieku, możliwość zaspokojenia ich potrzeb, chęci przebywania ze sobą i wspólnego tworzenia; współobecność i uczestnictwo (bierne czy czynne) rodziców dzieci uczestniczących w zajęciach tanecznych, możliwość podejmowania wspólnych przedsięwzięć i ich realizacji w atmosferze przyjaźni i wzajemnego szacunku. Sukcesy szkoły to przygotowywane widowiska taneczne z udziałem około 250 dzieci i młodzieży jednocześnie, jak „Zielonogórskie podwórko”, „Smurfne party”, bajkowe turnieje tańca, tematycznie opracowywane popisy formacji tanecznych z udziałem niekiedy 24 par. To również organizowane systematycznie turnieje tańca — w maju Ogólnopolski „Konwaliowy Turniej Tańca” i Otwarte Mistrzostwa Zielonej Góry form disco-dance, we wrześniu - październiku Międzynarodowy Turniej Tańca „O Puchar Wojewody Zielonogórskiego” („następca” dziesięciu edycji Międzynarodowego Turnieju Tańca „O Pluszowego Misia), Gwiazdkowy Turniej Tańca; z różną częstotliwością turnieje mistrzowskie, pucharowe czy okręgowe imprezy wewnętrzne, jak całoroczny ranking Szkoły, turnieje „rodzice-dzieci”, tradycyjne spotkania wielkanocne czy gwiazdkowe, rodzinne imprezy sportowe.

Polskie Towarzystwo Taneczne statutem i przepisami wewnętrznymi określa zasady współzawodnictwa par turniejowych tańca towarzyskiego i innych form tanecznych. Członkowie Klubu Sportowego Tańca Towarzyskiego (jak i innych form) uczes-

trzną w zawodach sportowych — turniejach tanecznych organizowanych dla różnych grup wiekowych i par różnych klas tanecznych. W Szkole Tańca „Gracja” bawią się i pracują pary wszystkich grup wiekowych i klas tanecznych. Aktualnie tańczą tu trzy pary klasy międzynarodowej i wiele w klasach pozostałych od E do A.

Nie sposób wymienić sukcesów tych par w każdej klasie i grupie wiekowej. Dowodem są puchary, nagrody i dyplomy będące w posiadaniu szkoły i tancerzy. Są jednak sukcesy krajowe i międzynarodowe, o których należy wspomnieć:

- 1996 r. - wicemistrzostwo Polski Juniorów, IX miejsce w Mistrzostwach Świata Juniorów w Austrii i V miejsce w Open Germany,

- 1997 r. - II miejsce Open Kopenhaga, II miejsce Open Belgia i I miejsce w Open Holandia.

Największy splendor Szkole przynosi szczególnie uzdolniona para klasy międzynarodowej - Michał Malitowski i Iwona Golczak, których zasługą jest większość sukcesów międzynarodowych - mistrzowie Polski w tańcach latynoamerykańskich na rok 1998. W tymże roku na Światowym Festiwalu tańca w Bepool w Anglii uzyskali III lokatę (grupa do lat 21), co stanowi najlepszy wynik polskiej pary w historii naszego ruchu tańca turniejowego. W Szkole Tańca „Gracja” tańczą aktualnie, na rok 1998 wicemistrzowie Polski Juniorów w stylu latynoamerykańskim (LA) i VIII para Mistrzostw Polski w dziesięciu tańcach. Tańczą juniorzy młodsi (grupa 14-15 lat) - mistrzowie okręgu wrocławskiego (sześć województw, w tym zielonogórskie w obu stylach i wicemistrzowie Okręgu w stylu LA. Tańczą także wicemistrzowie Okręgu w stylu Standard (para klasy międzynarodowej). Coraz bardziej zaznaczają swoją obecność na tancecznej mapie Polski formacje, duety i solistki freestyle. Formacja funky PAMP w 1998 r. uzyskała V miejsce w Mistrzostwach Polskiej oraz zdobyła „srebrny Aplauz” w Międzynarodowym festiwalu Tańca - Konin'98.

Są to wyniki wielu lat pracy tancerzy i doświadczonych nauczycieli, świadomego prowadzenia działalności przysparzającej wiele satysfakcji tym młodym ludziom i ich rodzinom, a także naszemu miastu i krajowi.

Taniec jest dziedziną sztuki, która w sposób harmonijny łączy rozwój fizyczny i intelektualny, kształtuje poczucie estetyki i możliwości twórcze człowieka. Nauka tańca stanowi ogromny obszar oddziaływań wychowawczych. Rozwija umiejętności pracy w grupie, realizacji wspólnych założeń, wzajemnego szacunku i poszanowania wysiłku innych ludzi. Uczniowie często współzawodniczą ze sobą w turniejach tanecznych i potrafią to czynić w atmosferze przyjaźni. Wykształca się w nich zdrowa potrzeba rywalizacji i bycia lepszym oparta na chęci zaspokojenia własnych ambicji.

Nauka tańca wymaga systematyczności. Każda dłuższa przerwa powoduje konieczność powrotu do wykonywanej już pracy. Relacje zachodzące we wspólnie ćwiczących grupach i wzajemne zobowiązania partnerów znakomicie rozwijają poczucie obowiązku związane z punktualnością, solidnością i konsekwencją. Pokonywanie kolejnych etapów edukacji tanecznej wymaga ogromnej wytrwałości, rozwija umiejętność dostrzegania związków przyczynowo-skutkowych zachodzących między zaangażowaną pracą a progresją umiejętności, jednocześnie uczy opracowywania konkretnych celów, a co za tym idzie, również sposobów ich realizacji. W życiu codziennym jest to umiejętność bezcenna.

Podczas nauczania przedmiotów artystycznych zachodzi bardzo wyraźna relacja mistrz-uczeń. Jest ona niezbędna do prawidłowego przebiegu procesu

edukacyjnego, daje możliwość pozyskania ogromnego szacunku uczniów dla autorytetu nauczyciela — autorytetu związanego także z obrazem zawodu tancerza jako osoby wolnej od nałogów, dbającej o własne zdrowie, sylwetkę, sprawność fizyczną, prowadzącej higieniczny tryb życia, osoby o wysokim poziomie etycznym.

Omawiając oddziaływania wychowawcze, nie można pominąć bardzo istotnego aspektu nauki tańca, jakim jest rozwój możliwości twórczych uczniów. We wszystkich zajęciach tanecznych powinno się znaleźć miejsce na swobodną, niczym nie skrupowaną aktywność twórczą. W chwili obecnej zdolność twórczego działania staje się niezbędnym elementem wielu dziedzin życia. Człowiekowi, który nie nabędzie umiejętności twórczych już w dzieciństwie, ogromną trudność sprawi nadrobienie tych braków później. Tym większą więc rolę odgrywa edukacja dzieci i młodzieży, dzięki której wychowane będą jednostki kreatywne, ceniące własną indywidualność, umiejące twórczo współpracować w grupie.

**Serdecznie dziękuję Pani Alicji Górskiej za konsultacje i cenne wskazówki.
Fragment tekstu wyróżniony w druku inną czcionką jest Jej autorstwa.**

LITERATURA

POLESZCZUK G. A., Rodzina i świat współczesny, „Polityka” 1994, nr 17.

REGUŁA I., Czynniki warunkujące opanowanie ruchu u 8 i 12-letnich dzieci, „Wychowanie Fizyczne i Sport” 1986.

Krzysztof Filip Czeszyk

DIE TANZSCHULE „GRACJA”

Zusammenfassung

Der Artikel stellt eine der bedeutendsten Einrichtungen im Kulturbild der Stadt - die private Tanzschule „Gracja”, die im Jahre 1986 entstand. Zum Ziel setzte sich die Schule die Erhöhung des Niveaus des Alltagslebens, indem sie den Gesellschaftstanz verbreitet und sich mit der ästhetischen und gesellschaftlichen Erziehung vor allem der Kinder und Jugendlichen beschäftigt. Die Schule entwickelt die Fähigkeiten derjenigen, die sich besonders für Tanzkunst interessieren. In der Schule werden Kinder, Jugendliche und Erwachsene von fachlich vorbereiteten Lehrern unterrichtet. Die meisten Teilnehmer stammen aus Intellektuellenfamilien. Etwa 80% Schüler von „Gracja” nimmt an dem Tanzunterricht 5 Jahre lang teil, 15% von ihnen bleiben länger und manche sind dann, nach dem Erwerb der nötigen Qualifikationen sogar als Tanzlehrer angestellt. Die Schule kann stolz auf zahlreiche Erfolge ihrer Schüler sein, die mehrfach Meistertitel in Inn- und Auslandturnieren gewonnen haben.

„Gracja” organisiert jedes Jahr zwei gesamtpolnische Tanzturniere und darüber hinaus beschäftigt sich mit der Organisierung der Meister-, Pokal- und Bezirkturniere, die mit verschiedener Häufigkeit stattfinden.